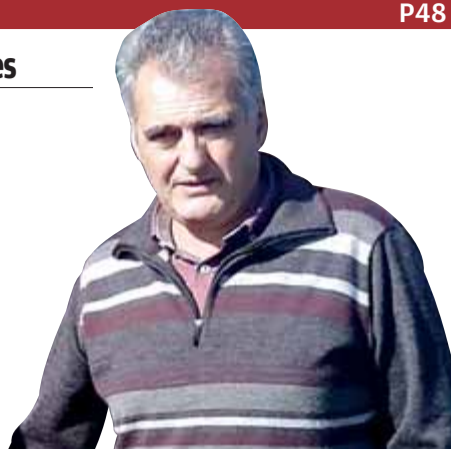

Mario Urrea. Alcalde de Torrebesses

“El paleta del poble encara construeix en pedra seca”

PRESENCIA

Demà amb El Punt Avui

CARLES PUJADAS the Qhair
 fem **45 ANYS**
 AL TEU SERVEI DES DEL 1973

ASSESSORS I ESTILISTES D'IMATGE PERSONAL
 PERRUQUERIA HOME I DONA - ESPECIALISTA BARBER
 POSTISSERIA I TRACTAMENTS CAPIL·LARS
 MODELATS DE TOTS ELS ESTILS
 COLORS TRADICIONALS, NATURALS I FANTASIA

Cami Ral, 23
 Premià de Mar
 Tel. 93 752 39 91
 www.carlespujadas.cat

EL PUNT AVUI+

1,50€

Edició de Lleida

DISSABTE • 3 de febrer del 2018. Any XLIII. Núm. 14537 - AVUI / Any XL. Núm. 13407 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-14

El segrest continua

FORN • El jutge Pablo Llarena veu voluntat de reincidència i manté empresonat el conseller

PLA • JxCat diu que té un pla per investir Puigdemont i ERC vol evitar conseqüències penals

Treballadors públics encadenats amb llaços grocs, ahir a la plaça de Sant Jaume de Barcelona ■ ACN

Nacional

P21,22

Bons resultats de CaixaBank i Banc Sabadell l'any 2017

CaixaBank minimitza els efectes de l'1-0 i el Sabadell per ara no tornarà

Europa-Món

P26,27

Donald Trump, ahir a la Casa Blanca ■ AFP

Trump desafia l'FBI amb un informe sobre Rússia

Punt de Vista

De reüll Colalucci

Maria Palau

Tribuna Desencís

Guillem López i Casasnovas

VIU EL BARÇA COM SI FOSSIS AL CAMP NOU!!

SOM UN SENTIMENT
 PENYA BARÇISTA LLEIDA

VIU TOT L'ESPORT LLEIDATÀ!

C/ Pius XII, 29, baixos - Lleida - Tel. 973 263 449

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Arriba la mala llet

L' Estat té 2.078.710 problemes. És a aquests ciutadans –o a una part significativa d'ells– als qui necessi-

ta desactivar políticament i desmobilitzar socialment. Madrid no vol més manifestacions massives ni més risc insurreccional i és en aquest sentit que actua per represaliar la primera línia dels polítics del procés. Tot plegat, pensen les elits madrilenyes, ha de servir per escarmentar el conjunt de l'independentisme i, sobretot, per intimidar una nova fornada de líders que, des d'un independentisme retòric, retornin a l'autonomisme.

El seu problema és que tot això ho poden fer i ho fan a costa de deslegitimar tant com faci falta les institucions de l'Estat. I serà aquesta arbitrarietat autoritària la que mantindrà cohesionat el bloc social independentista, contra el que preveu l'estratègia de Madrid. Sense camí democràtic per recórrer, l'independentisme seguirà ocupant la totalitat del catalanisme polític,

El seu problema és que tot això ho poden fer i ho fan a costa de deslegitimar tant com faci falta les institucions de l'Estat

en espera d'una nova oportunitat històrica més insurreccional que pacifista. Per al gruix de les classes mitjanes d'aquest país, ha quedat clar que no hi ha possibilitats d'evolució democràtica dins la monarquia espanyola. La República serà, per tant, l'únic sinònim de democràcia plena.

Represaliant persones, partits i entitats pensen que aconseguiran torçar la voluntat dels dos milions d'electors que consideren Carles Puigdemont el seu president legítim i que, a més, tenen clar que Felip VI representa la institució d'origen franquista que ha legitimat, en última instància, l'"a por ellos" hispànic.

Ningú no pot acceptar que amenacin, inhabilitin i empresonin els seus representants electes quan l'únic que intenten és obeir la voluntat dels que els han votat. I la humiliació és l'arma política més poderosa quan del que es tracta és de combatre la injustícia. El que ve ara és, per tant, un canvi d'estratègia de l'independentisme. S'han acabat els somriures, arriba la mala llet.

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Gaziell i l'esguerro

El Gaziell que m'agrada és el de la postguerra, el que, retirat per força del periodisme que abans havia exercit en castellà, recobra el català matern i ofereix llibres tan importants, tan saborosos de llegir, com els memorialístics *Tots els camins duen a Roma*, *Sant Feliu de la Costa Brava* i *Història de La Vanguardia* o els reportatges continguts a *Castella endins*. L'Agustí Calvet de *Sant Feliu de la Costa Brava*, com s'havia d'expressar amb naturalitat, sinó en català? La paradoxa tràgica és molt pròpia de Gaziell: s'hi va expressar quan el català estava prohibit per Franco, i no durant la República, quan era habitual en el periodisme però no a *La Vanguardia*, que va dirigir. Gaziell admira el castellà de la Generació del 98 i, anant més enrere, el dels místics o el del Quixot. Ell no hi arriba. S'hi entrebanca, no hi troba el "geni" que hi va saber trobar, per exemple, el seu admirat Azorín, "levantí" de Monòver. Fa uns anys, Jordi Amat va recollir en un llibre articles juvenils de Gaziell, en castellà. Em van convidar a presentar-lo, amb Enric Juliana. Vaig fer aques-

“ Surten els articles que va publicar a Madrid entre 1925 i 1930

tes observacions i em va semblar que no van agradar gaire a l'analista i director adjunt de *La Vanguardia*. Potser no era el moment de fer-les.

Però Gaziell, en català o castellà, sempre s'ha de llegir. Ara, Narcís Garolera ha aplegat en el llibre *¿Seré yo español?* els articles que va publicar al diari de Madrid *El Sol* entre 1925 i 1930, època sensible. En el pròleg, Francesc-Marc Álvaro situa Gaziell al lloc que li correspon dintre del periodisme català i mundial del moment. Molt bé. Es veu que l'editorial no es cuida a publicar el llibre. No hi veia sortida comercial. N'hi ha vist quan el

“procés” ocupa l'interès general. Gaziell intenta fer entendre als lectors de Madrid la situació de Catalunya, la seva història i cultura, les aspiracions polítiques. L'aplec és, doncs, vigent, encara que, suposo, insatisfactori i “antiquat” per als independentistes més o menys radicals. Gaziell, que sempre defuig el tòpic, admira els Reis Catòlics. Els atribueix la idea de construir una península Ibèrica políticament forta, Portugal inclòs, amb regnes “autònoms” ben avinguts. La mort dels reis, la irrupció de monarquies estrangeres i, sobretot, la “distracció” que va suposar el descobriment d'Amèrica van esguerrar el projecte. “Esguerrar”, paraula molt pròpia de Gaziell quan parla d'Espanya. L'esguerro subsisteix i produeix acusades manifestacions. Gaziell no només parla de Catalunya i Espanya. Ho fa d'Europa, del món, també de literatura. Les seves “baralles” amb Dostoievski... El noi de Sant Feliu era cultíssim. Garolera fa la gran pregunta: quin diari de Madrid acull ara plomes brillants que expliquin Catalunya des de Catalunya? A *El Sol* hi havia també Pla, Carner...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/gyfqne>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

La decisió de Puigdemont

A diferència de la majoria d'opinatadors i tertulians d'aquest país (i sobretot dels del país del costat), jo ara mateix no m'atreveria a dir què ha de fer el president Puigdemont. Probablement, el més fàcil seria que tots plegats ens apuntéssim a la teoria aquesta del "pas al costat" que Artur Mas va posar de moda (i que practica de tant en tant) i que li aconselléssim, com ara està de moda aconsellar-li, que no faci res que suposi riscos penals per a ningú. Però, què volen que els digui, a mi em sembla un pèl fàcil, donar consells com aquest. Primer, perquè la decisió és seva, ben seva; i segon, perquè no voldria oblidar-me tan fàcilment que Puigdemont és el president que va fer possible, entre altres fites, l'1-O, que ha tingut les conseqüències que ha tingut però que va ser una jornada que en un moment o altre ens ha fet sentir orgullosos a tots plegats, personalment i com a

“Ves si no serà el que li vam demanar, que vetlli per la República, no?”

país. Per això des del meu punt de vista s'ha guanyat ell el dret, i no pas els tertulians i els opinadors, a decidir si vol fer cap pas al costat i quan el vol fer, si és que toca fer-lo, que en tinc seriosos dubtes. Em fa l'efecte que ara molts (i no només Madrid) han vist l'oportunitat de fer passar Puigdemont per un imprudent, un temerari i un irreflexiu que ara s'ha entossudit (ves si no serà el que li vam demanar) a protegir la República des de Brusselles i a incomodar Madrid i Europa. Però més enllà d'això, hi ha una cosa que trobo ben curiosa (si és que en comp-

tes de curiosa no n'he de dir injusta): i és que la pressió li vingui d'ERC, dels seus socis, i que sigui Rovira qui demani a Puigdemont que no corri riscos perquè el 155 desaparegui, i que Junqueras li proposi ser un president simbòlic. Ho trobo curiós perquè si una cosa volia fer mesos enrere Puigdemont és evitar el 155 i protegir les institucions. Per això va voler convocar eleccions i, si mal no recordo, en aquell moment van ser els republicans qui el van pressionar amenaçant-lo de sortir del govern, i algun diputat el va titllar de traïdor amb allò de les "monedas de plata". Ara, és cert, sabem el pa que s'hi dona. I les elits i part de la classe política demanen a Puigdemont un gest. El que no tinc tan clar (gens, de fet) és si això és el que li demana també la gent del carrer, que és allò que ens posem a la boca cada cop que parlem del procés. Per això no m'atreveixo a donar consells.

EDITORIAL

Un pas més en la revenja per l'1-O

El jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena va dictar ahir una interlocutòria en què decidia mantenir en presó provisional el conseller legítim d'Interior, Joaquim Forn. No és nou que Llarena faci política en les seves resolucions però ahir ho va tornar a fer en usar com a argument per mantenir Forn com a pres polític el fet que sigui independentista. I a més, com passa quan el govern espanyol presumeix de no haver fet cas de la separació de poders per aturar el pla sobiranista, sense cap pudor. Llarena afirma en el seu escrit que encara preval "la incertesa que la voluntat política majoritària sigui respectar l'ordre legal per assolir l'aspiració d'independència que encara avui comparteix l'investigat". És a dir, a la presó pel que es pensa admetent que Forn, com Oriol Junqueras, Jordi Sánchez o Jordi Cuixart són presos polítics.

En la resolució assegura també que "persisteix el risc de reiteració delictiva", tot i que Forn ha dit que accepta el 155 i ha deixat de ser diputat. Però el jutge dona total credibilitat a la declaració del cap de l'operació policial que havia d'evitar l'1-O, Diego Pérez de los Cobos, que va acusar els Mossos, sota el control de Forn, d'haver facilitat el referèndum. Els Mossos, però, van desmuntar més col·legis electorals de l'1-O, seguint les ordres judicials, que la Policia Nacional i la Guàrdia Civil juntes, i ho van fer sense cap violència. La decisió de mantenir Forn empresonat és, doncs, un episodi més de la revenja de l'Estat per l'èxit de l'1-O ja que hi ha un desequilibri evident entre la decisió d'ahir i la d'alliberar altres membres del govern català. Cada cop més, queda clar que els quatre empresonats són uns veritables ostatges en mans de l'Estat i que el seu futur dependrà també de les accions que es duguin a terme al Parlament.

De reüll

Maria Palau

Colalucci

La peça que ha acabat sent més decisiva per frenar el trasllat de les pintures murals del monestir de Sixena ha estat Gianluigi Colalucci, el director de la restauració de la Capella Sixtina. El Punt Avui el va entrevistar en primícia la tardor del 2016, en el moment més àlgid de la polèmica, i es va expressar de manera ben clara: el lloc més segur per als delicats frescos és i serà sempre el MNAC perquè el demacrat cenobi és una amenaça per a la seva conservació. A Aragó el dictamen del reputat especialista va caure com un gerro d'aigua

L'expert creu que la Unesco hauria d'intervenir per defensar el MNAC

freda i, en lloc d'acceptar el seu sensat punt de vista, periodistes, advocats i suposats vetlladors del patrimoni el van fer passar per un calvari de manipulacions. A Colalucci tot plegat el va fer entrar molt. Fins ara, que ha vist que les seves paraules sí que han estat ben interpretades per la jutgessa del cas

Sixena. L'eminent restaurador italià ha volgut compartir la seva felicitat en un article d'opinió que aquest mateix mitjà va publicar dimecres. En considerar que ja ha donat tots els arguments tècnics per alertar del perill de l'operació, per més que se'l segueix tergiversant, ara ens ha regalat una idea majúscula que el MNAC faria bé de recollir i de treballar: impulsar una llei que reconegui tot el que el museu català representa per a la "cultura mundial". Una llei que impedeixi que es desmembri la seva col·lecció. Si cal, recomana Colalucci, amb el lideratge de la Unesco. Seria meravellós.

Les cares de la notícia

MAGISTRAT DEL TRIBUNAL SUPREM

Pablo Llarena

Sentència política

El magistrat ha decidit mantenir a la presó el conseller Joaquim Forn pel fet de ser independentista i per considerar-lo el màxim responsable de l'èxit de l'1-O. En una resolució política reitera que hi ha risc de reiteració delictiva, malgrat que hagi renunciat a la seva acta de diputat. Pura venjança.

PRESIDENTA DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Mercè Conesa

Montserrat rural

Setze municipis de quatre comarques de l'entorn de la muntanya de Montserrat, conjuntament amb la Diputació de Barcelona i el Patronat de la muntanya, han creat el Parc Rural de Montserrat amb l'objectiu de reivindicar l'activitat agrària del territori i, el que és més important, recuperar-la.

POETA

Narcís Comadira

El dia a dia

El poeta gironí acaba de presentar *Manera negra* un poemari sobre la vida, la vellesa, el país i la llengua. Es tracta de poemes escrits en els darrers cinc anys inspirats en el seu dia a dia i en el dia a dia del país. Així hi ha des d'un poema sobre la corrupció fins a un de la manifestació de Brussel·les.

Tal dia com avui fa...

1 any

El cas 3%

La fiscalia ordena 18 detencions i el jutge fa públic que no n'ha demanat cap. Per primer cop s'hi inclouen obres de l'Ajuntament i el Port de Barcelona.

10 anys

Batalla PP-PSOE

L'enfrontament entre el PP i el PSOE se centra en deu diputats. El PSOE confia a millorar resultats a Galícia, País Basc i Canàries.

20 anys

Més traspassos

Mariano Rajoy promet a Jordi Pujol un nou paquet de transferències per al juny que ve. El ministre no exclou cedir la gestió dels aeroports en el futur.

Full de ruta

Toni Brosa

El caviar i la tifa

L'Estat espanyol envesteix la política catalana com un Miura i no pretén dissimular, més aviat se n'enorgulleix. Tampoc es va esquinçar les vestidures el dia que el Tribunal Europeu de Drets Humans d'Estrasburg va condemnar Espanya pel cas dels independentistes torturats el 1992 o per la inhabilitació il·legal del president del parlament basc Juan María Atutxa. No han demanat perdó per allò, ni pels GAL, ni pels crims del franquisme. Cal deduir que importa poc que d'aquí a cinc o deu anys el TEDH torni a condemnar Espanya pels abusos del combat contra el moviment independentista a Catalunya, perquè interessa més matarlo i enterrar-lo. Aquesta constatació és dura per als qui treballen per la independència i per als qui treballen per la democràcia. Seva és la frustració i la sensació d'indefensió, mentre que la resta o aplaudeixen amb les orelles, o s'exclamen sense moure un dit, o amaguen el cap sota l'ala. I si m'estalvio els qualificatius, és perquè posar-los s'ha convertit

En el combat contra el procés el que menys importa és l'estat de dret, la justícia, la democràcia o els drets civils

en un esport de risc. Les cartes estan marcades quan el Tribunal Constitucional pot ignorar la Constitució, incomplir la llei orgànica que el regula i ordenar mesures que ningú li ha demanat ni estan previstes, com està passant. O quan els jutges imposen el relat de la rebel·lió o el de la malversació, amb mesures de presó preventiva incondicional incloses, contra el que diuen els fets i les proves. O quan els fiscals demanen girar full a la destrossa dels ordinadors de Bárcenas i ignoren els policies que surten de nit i d'incògnit a repartir estopa al crit de "A por ellos", mentre persegueixen amb fúria mestres, alcaldes, diputats o columnistes amb absurdes acusacions d'odi. O quan es branda la separació de poders al mateix temps que es truca als magistrats del TC en plena deliberació per alligonar-los del que més convé. O quan se sacralitzen els lletrats del Parlament i s'ignora el Consell d'Estat. O quan... Tan marcades estan les cartes, que no hi hauria d'haver més qüestió que aquesta. La perversió de l'estat de dret, la violació de drets civils, la subversió de la democràcia, la inexistència de la justícia. I si algú vol fer veure que aquesta tifa és canviar, doncs endavant i bon profit!

Tribuna

Pep Collelldemont. Periodista

Màrtirs, no

Cal trobar una solució a la situació actual del nostre poble. Per a mi, com a pacifista, només hi ha un camí a considerar: tocar de peus a terra i anar intentant arribar al més lluny possible, sense tirar mai la tovallola. A prop els meus vuitanta anys, Déu n'hi do el que hem viscut i el que hem patit. Sempre ens podem preguntar si vam fer prou per canviar la situació en temps de dictadura. No ho sé, però sí tinc clar que vam fer molt i alguna cosa vam aconseguir. Aquests últims temps hem lluitat molt, molt, i hem estat a prop d'aconseguir els nostres objectius, però no hem arribat al final. Segurament no estàvem prou preparats. Em sembla que ha arribat el temps del replegament, de planificar bé la situació i caminar endavant. El que més greu em sap és que hi hagi hagut màrtirs, gent honorada i lluitadora que és a la presó o a l'exili, que ho passa molt malament, ells o elles i les seves famílies. Estic totalment d'acord que els meus punts de vista actuals estan condicionats per l'edat. De ben segur. Entenc perfectament els que creuen que s'ha d'anar a totes fins que tot peti. I estaré moralment al seu costat. Si n'hi ha que volen ser màrtirs

no seré jo qui els en privi. Jo a aquests els donaria tots els càrrecs i estaré sempre al seu costat, això sí, sense renunciar als meus principis bàsics del pacifisme, que encara penso que és l'únic camí vàlid, difícil, sens dubte, però vàlid.

DAVANT DE LA SITUACIÓ esperpèntica que vivim, amb governants curts com una cua de conill, amb una justícia –sempre hi ha excepcions– que està al servei dels que manen, amb un rei que de l'única cosa que es preocupa és que li mantinguin o li augmentin el sou, resulta difícil romandre serè i no rebentar. I això sembla que li passa

a molta gent. No és estrany que cada dia en els WhatsApps apareguin quantitats d'il·lustracions demanant a la gent que mantingui la il·lusió i la confiança. De fet és el que vam aplicar quan en els temps més durs del franquisme semblava que allò no s'acabaria mai. Es va acabar, potser no de la manera que ens hauria agradat, però es va acabar. I jo crec que més aviat del que es pensen desapareixeran tota aquesta colla de personatges inútils i corruptes i podrem asseure'ns al voltant d'una taula per poder parlamentar com persones civilitzades. Potser en aquests moments haurem de tornar a les casernes d'hivern, com diuen amb frases bèl·liques, i mirar de tirar endavant el país. No ens ho posaran fàcil, segur. I caldria que a àmbit estatal sorgís un partit demòcrata de veritat que esborrés els que ara en diuen unionistes i que no són més que uns ineptes. On són els socialistes de veritat, aquells que facin oposició als actuals capgrossos, que ofereixin programes socials i que la seva consigna amb lletres grosses sigui: Els drets humans, abans que tot. Vindran temps millors, segur, perquè els que hi creiem no deixarem de lluitar.

“El que més greu em sap és que hi hagi hagut màrtirs

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El català en els navegadors dels cotxes

■ Vull comprar-me un cotxe que el navegador es pugui configurar en català. He escrit a Nissan per saber si l'incorporen. Em contesten: "Lamentem comunicar-te que el català no està disponible per al sistema de navegació de Nissan. L'ordinador de bord del vehicle es considera propietat industrial i, d'acord amb la normativa vigent (art. 211-5 Codi de Consum de Catalunya), no és obligatori que estigui disponible en llengua catalana. No obstant això, t'indiquem que hem pres nota del teu cas per a futures accions per part de Nissan". Així, és culpa del nostre Codi de Consum per no fer-lo obligatori. Se'n pot deduir, per tant, que els manuals dels vehicles sí que haurien de ser en català perquè en aquest cas el codi sí que obliga, però tampoc no hi estan. Si no hi ha una

lleï darrere una llengua, llavors no està disponible. Però a Noruega o Dinamarca –amb llengües menys parlades que el català– tampoc no hauria d'estar disponible el navegador en danès ni noruec perquè no els hi obliguen, però sí que es pot configurar el navegador en aquestes llengües.

EDUARD BOTIFOLL JULIÀ
Canovelles (Valles Oriental)

'Els dos poders'

■ El polític Jorge Verstrynge (Tànger, 1948) va declarar en una entrevista: "Recuerdo que hace años, cuando estaba en Alianza Popular [el precedent del PP], le propuse a Manuel Fraga Iribarne hacer el congreso del partido en Barcelona. Me estuvo dando largas y yo le seguí insistiendo. Al final me respondió que no. No olvidaré lo que me dijo: «Mire usted, Cataluña es tierra conquistada»." Deu ser per tot això que el filòsof Josep Maria Ruiz Simon

(Barcelona, 1961) conclou que hi ha dues maneres d'assolir la conquesta del poder, "per aconseguir que els altres facin el que un vol. El poder dur ho fa d'una manera més directa, per mitjà d'amenaçes (garrotades) o d'incentius (pastanagues), per exemple. El poder tou, en canvi, ho fa d'una manera més subtil: organitzant l'agenda política de manera que configuri les preferències alienes, en una organització en què la cultura, la ideologia i la propaganda interpreten un paper cabdal". I tot això s'aconsegueix amb "l'omnipresència i capacitat de persuasió intimidadora dels formadors d'opinió".

JORDI PAUSAS
París

Roger Espanyol, estupefactes

■ Tornem al *molidos a palos*, però hi ha qui ho va passar molt pitjor. El testimoni de Roger Español, el noi que ha per-

cut la visió d'un ull per l'impacte d'una pilota de goma disparada per la policia espanyola l'1 d'octubre. Els ciutadans d'Europa i del món han quedat estupefactes davant un fet tan terrible. El mateix Roger Español, músic de professió, ho va explicar així: "Després d'aquesta experiència, sobretot vull que ningú més l'hagi de passar. Perquè no és gens agradable. A part la qüestió mèdica, en l'àmbit vital és molt incòmode. No m'hi acabo d'acostumar, a tenir la visió d'un sol ull. Jo espero que les bales de goma no es facin servir més". Un material prohibit a Catalunya d'ençà del 2014. Eren votacions pacífiques on es pretenia expressar la llibertat d'expressió i tractar els resultats dintre del diàleg polític, treball i enteniment. En tot moment, el president Puigdemont va apel·lar al diàleg.

ENRIC FIGUERAS
Palamós (Baix Empordà)

La frase del dia

“La investidura no ha d’implicar conseqüències penals”

Marta Rovira, SECRETÀRIA GENERAL D’ERC

Tribuna Desencís

Guillem López i Casasnovas. Catedràtic d’economia (UPF)

Sempre havia pensat que em vaig equivocar quan dels dos graus que m’habilitaven per a exercir professionalment havia escollit l’economia. És que prest em vaig adonar que, fora dels manuals més o menys doctrinals, per al carrer l’economia era una ciència mestissa de la política, prostituïda pel mercat i en què tot o quasi tot es considerava opinable. N’hi ha prou a fer un poc de *zapping* entre tertúlies per a constatar el valor que es dona als analistes i qui és considerat per aquests un bon i un mal economista.

EMERGIDA SENSE UNA Lògica determinista, la Ciència Econòmica era elaborada contrastadament per *animal spirits* que, en fugida lliure, es deixaven guiar poc o gens per caps de ramat, ja fossin aquests keynesians, neokeynesians, postkeynesians, sraffians, liberals, neoliberals o avui partidaris de l’economia circular. En canvi el dret, l’altra opció meva possible, pensava jo que responia a un cos hermenèutic, emmotllurat des dels Codis Justinians i el Dret Romà, amb l’empremta dels grans principis ‘naturals’ que ho envaïen tot, des del civil al penal passant pel dret internacional o el constitucional.

LA REALITAT D’AQUESTS DIES em demostra que anava errat de comptes, i que els *practicaïres* del dret, ja des del ministeri fiscal, poder judicial, diferents magistrats i una infanteria d’advocats, almenys en aquest país, no mereixen el respecte que mereix la justícia, que els hauria de guiar en les interpretacions de la llei. Bé, o mereixen el mateix respecte que mereixem els economistes.

CERTAMENT, HE PECAT d’ingenu valorant més la disciplina que no practicava que la que m’ocupava. Ja diu l’article 3 del Codi Civil espanyol que “les normes

s’interpretaran segons el sentit propi de les seves paraules en relació amb el context, els antecedents històrics i legislatius, i la realitat social del temps en què han de ser aplicades, atenent fonamentalment a l’esperit i finalitat d’aquelles”. Sense cap ordre jeràrquic, la porta a la discrecionalitat que dona el primer apartat ja és prou gran. I així, en les circumstàncies polítiques que es consideren excepcionals (l’amenaça a

“Un amic diu que el dret és una obra humana i que, com a tal, funciona quan hi ha ordre, quan hi ha pau, però no quan hi ha guerra, un conflicte massiu o una revolució; ara a casa nostra no tenim un entorn de normalitat

la unitat d’Espanya per part d’aquells que no volen seguir el que el mateix Tribunal Constitucional ha traçat per tal de resoldre la voluntat democràticament expressada) en veiem de tot color. Fiscals que persegueixen el rastre de correus suposadament d’idees conspiratives i que miren cap a l’altra banda quan es tracta d’observar els que han destruït el disc dur de la mare de tots els correus de la corrupció. Judges que utilitzen els *tempos* processals a conveniència, nomenaments que posen i treuen agents judicials al gust polític del govern. O un Tribunal Constitucional que per salvar el prestigi dels seus integrants amb el vot per unanimitat deixen malmesa la institució.

PERÒ LA LLEI SENSE EQUITAT no és justa. Ho diu també el Codi Civil a l’apartat 2 de l’article 3, que “l’equitat haurà de ponderar-se en l’aplicació de les normes, si bé les resolucions dels tribunals només podran descansar de manera exclusiva en ella quan la llei expressament ho permeti”. Se’m fa difícil, és clar, veure la situació judicial espanyola avui sota aquestes coordenades.

UN BON AMIC JURISTA que estima el dret diu que aquest és una obra humana i que, com a tal, funciona quan hi ha ordre, quan hi ha pau, però no quan hi ha guerra, un conflicte massiu o una revolució. Quan la tempesta acaba és quan torna el dret, que es re-estableix. Les normes procedimentals estan pensades per un entorn de normalitat. I ara a casa nostra no el tenim. La lluita pel dret és la lluita per la pau; a partir de la pau el dret funciona per resoldre els conflictes estructurals i assumibles. Avui estem en una situació en què parlar de dret amb normalitat és pràcticament impossible. D’aquí que alguns no parin de dir que estem en un estat de dret, en prèdica poc corresposta amb la pràctica que exerceixen.

De set en set

Lluís Muntada

La vida

Penso en el fenomen de combustió espontània sofert pels demòcrates espanyolistes, que arran del procés sobiranista han desertat de l’intent d’extirpar el principi imperial i plantejar un debat honest, de reconeixement de l’altre com a subjecte polític. Penso també en alguns independentistes esbravats, que fa set anys van protagonitzar una sortida de cavall que ara contrasta amb la seva arribada d’ase. Penso en alguns *catalanistes* i *esquerranosos* egregis que van refugiar-se en el sarcòfag molt abans que els arribés pròpiament l’hora de ser embalsamats, i que en surten de tant en tant per clavar-nos un sermó essencialista que culpa de tots els mals l’independentisme i que culmina amb la inflor de dir que la història seria molt bonica si no fos per la dialèctica de la història.

Last but not least, penso en els que durant aquests dies demostren tenir un cervell de titani per abordar la política des d’una fina *distància tècnica*, preguntant-se cosotes tals com quina serà la composició del nou Govern, o quin tauler d’escacs es prefigura en vista a les eleccions generals espanyoles... M’agradaria recordar que amb el cap a sota aigua no hi ha cap altre centre d’atenció que no sigui el de respirar. Es mantenen el 155, els presos polítics i els polítics que són a la presó de l’exili. Campa la catalanofòbia. Hi ha indefensió legal d’una part de la ciutadania, la independentista. Hi ha una cascada incessant d’imputacions que sota l’acusació d’incitació a l’odi són una incitació a l’odi. I proliferen les crides de destacats polítics espanyolistes arguint que és més important la salvaguarda de la Ley que no pas la democràcia. En aquest context, cada vegada que no assenyalem el que és primordial, deixem, és clar, d’assenyalar el que és primordial. I què és primordial? La integritat física i moral de la persona; la llibertat; la vida, al capdavant i com a resum de tot.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

JxCat sosté que té un pla per investir Puigdemont

ERC insisteix que la votació no ha de provocar "conseqüències penals"

Colau desafia l'oposició a fer una moció de censura

Perd la qüestió de confiança, fet que li permetrà, però, tenir pressupost d'aquí a un mes

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

De los Cobos conde

PRESÓ Llarena fa servir la declaració del coronel de la Guàrdia Civil contra els Mossos per denegar la llibertat del conseller d'Interior **AVÍS** Mentre el jutge vegi voluntat de desobediència política a Catalunya, mantindrà la reclusió

Jordi Panyella
BARCELONA

Diuen que la venjança és un plat que se serveix fred, i ahir el conseller d'Interior, Joaquim Forn, va poder comprovar fins a quin punt es pot ser víctima d'aquest cruel estratagema. El magistrat Pablo Llarena va dictar ahir una resolució a través de la qual ordena que Forn continuï tancat a la presó d'Estremera de forma preventiva per l'elevat risc de reiteració de delictes que observa en el seu comportament. La decisió judicial es fonamenta en la declaració que dijous va fer davant Llarena el coronel de la Guàrdia Civil i màxim responsable del dispositiu policial de l'1 d'octubre, Diego Pérez de los Cobos, que va fer una crítica demolidora a l'actuació dels Mossos durant el referèndum i el capteniment del que era el màxim responsable polític, Joaquim Forn. Tan demolidor és el contingut de la testifical que en algun moment sembla que vulgui passar comptes amb aquells responsables polítics i comandaments de la policia de la Generalitat amb els quals va haver de tractar aleshores i amb els quals és evident que no només no s'hi va entendre sinó que els considera deslleials.

Després de la declaració de Pérez de los Cobos, de res no ha servit al conseller Forn comprometre's davant del magistrat Llarena a actuar dins el marc de la Constitució i a renunciar explícitament al seu

Les frases

“La contribució a la transgressió sorgeix per l'abandonament de l'obligació policial de garantir l'ordre constitucional”

“Amb els seus plans [Forn] va determinar el comportament de 17.000 agents armats impeding l'observança de la llei”

“Hi ha la incertesa que la voluntat política majoritària sigui respectar l'ordre legal”

Pablo Llarena
MAGISTRATS DEL TRIBUNAL SUPREM

escó de diputat, fet que equival a abandonar l'activitat política un cop estigui al carrer. A la resolució d'ahir, el magistrat Llarena deixa clar que no només espera que rebaixin plantejaments els que estan tancats a la presó, sinó que l'alliberament d'aquests també passa perquè la situació política a Catalunya canviï. I si les dues coses no es produeixen, difícilment hi haurà una sortida al carrer dels presos.

En aquest sentit, i en relació amb el conseller Forn, el magistrat fa referència, d'una banda, a la situació política de Catalunya de després de les eleccions i a “la incertesa que hi ha sobre el fet que la voluntat política sigui respectar l'ordre legal per aconseguir l'aspiració d'in-

dependència que encara avui comparteix l'investigat”. Mentre que, d'altra banda, subratlla el risc de reiteració de Forn per la “determinació pròpia amb la qual l'investigat va conduir la seva greu actuació delictiva”. Dit en altres paraules, el magistrat Llarena no només vol l'acatament a la Constitució del conseller sinó que espera la rendició de tot el moviment independentista.

Les raons de Forn

El document de Pablo Llarena difós ahir té el seu origen en el recurs presentat per l'advocat de Joaquim Forn on exposava al jutge que no hi ha risc de reiteració delictiva del seu client i que tampoc s'han aportat prou proves per responsabilitzar-lo dels delictes de què se l'acusa. Forn nega que el cos de Mossos d'Esquadra es mantingués inactiu durant el referèndum de l'1 d'octubre i el dia 20 de setembre, quan es va produir la concentració davant la seu de la conselleria d'Economia, fets pels quals estan empresonats Jordi Sánchez i Jordi Cuixart. Forn retreu al jutge que doni crèdit a la informació parcial que es deriva dels atestats de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional i reitera que en cap moment va fer crides als Mossos a desobeir la llei.

El magistrat Llarena sosté tot el contrari, fins al punt d'afirmar que el propòsit de Joaquim Forn era aconseguir la inactivitat policial per posar contra les cordes “l'ordre jurídic” i poder afavorir d'aquesta

Forn i Pérez de los Cobos saludant-se al Palau de Pedralbes en una cimera policial prèvia a l'1 d'octubre ■ ANDREU PUIG / ARXIU

manera la propagació de les mobilitzacions “per forçar l'Estat a acceptar la independència”.

Per bastir el seu argumentari, Llarena recorre una vegada més al document d'acció política Enfocats, interceptat a Josep Maria Jové i que el magistrat considera la principal prova de càrrec contra els impulsors del procés. En aquest document es diu de forma expressa que els Mossos no han de perjudicar el pla sobiranista i que per aquest motiu cal con-

trolar el cos policial, missió que Llarena entén que es va encomanar a Forn un cop es va destituir el seu predecessor, el conseller Jordi Jané.

Judici d'intencions

Però el gruix de l'argumentari es basa en el judici d'intencions del coronel Pérez de los Cobos i al fet que, “segons el seu criteri, els Mossos van impedir l'observança de la llei”. El magistrat dona per bona la simple opinió del coronel de la Guàrdia Civil, que davant seu va

acusar els Mossos de col·laborar en l'organització dels col·legis electorals de l'1 d'octubre, en comptes de tancar-los. Per aquest motiu, segons el coronel, es van desplegar de forma conscient un nombre d'agents inferior al que es requeria, i compara els 7.000 mossos que es van desplegar l'1 d'octubre amb els 11.000 de la jornada electoral del 21 de desembre.

El coronel també sosté que els comandaments dels Mossos havien previst

L'APUNT

“«Enchiquerar»” el problema català

Xavier Miró

El corresponsal a Madrid de TV3, Josep Capella, explicava en la crònica del Dia de la Hispanitat que persones presents en la recepció reial utilitzaven el verb “enchiquerar” en relació amb el que calia fer a Catalunya per aturar el “desafío”. El *chiquero* és la gàbia on es tanca el toro abans que surti a la plaça. Però, col·loquialment, *enchiquerar* també vol dir tancar a la pre-

só. Aquesta és l'estratègia de les elits que dirigeixen Espanya. No n'hi ha d'altra. El Suprem no alliberava ahir Joaquim Forn perquè, tot i haver acatat la Constitució i renunciat a l'escó, el jutge encara veu a Catalunya risc d'unilateralitat cap a la independència. Quina gran visió i perspectiva. Tots al *chiquero*, que s'esbravin fins a amansir-los. Problema solucionat.

emma Forn

Puigdemont hi veu coacció i segrest

Carles Puigdemont va reaccionar ahir amb duresa a la resolució del jutge Pablo Llarena sobre Joaquim Forn assegurant que és “una violació escandalosa dels drets civils i polítics”. Pel president, el magistrat fa de la presó preventiva un mecanisme de “segrest i coacció d'idees legítimes”. Per la seva banda, Pablo Llarena ha tornat a Carles Puigdemont un escrit que aquest li va enviar el 29 de gener passant notificant-li que en la seva condició de diputat electe gaudeix dels drets i les prerrogatives que li confereix l'Estatut i el Reglament del Parlament. El magistrat respon al president que fins que no es posi a la seva disposició no el té per personat en la causa, i que per aquest motiu li ha retornat la documentació.

D'altra banda, Llarena ha fixat una nova tanda de declaracions d'investigats que començarà el 14 de febrer amb Anna Gabriel i Mireia Boya, de la CUP. El dia 19 serà el torn de la secretària general d'ERC, Marta Rovira, i la coordinadora del PDeCAT, Marta Pascal. Artur Mas i Neus Lloveras hauran de compareixer el 20 de febrer.

un mecanisme d'actuació llarg i feixuc, resseguint tota una llarguíssima cadena de comandament, que va fer inútil una actuació diligent i eficaç el dia del referèndum. Anant encara més enllà, Pérez de los Cobos considera que aquell dia els Mossos van establir un sistema de control sobre la Guàrdia Civil i la Policia Nacional per saber quins eren els seus moviments, i va comparar l'actuació d'un cosí de l'altre afirmant que el matí de l'1 d'octubre mentre els Mossos només

havien clausurat un col·legi, la Policia Nacional i la Guàrdia Civil ja n'havien tancat dos-cents.

La resolució d'ahir té afectes només sobre la persona de Forn, però de la seva lectura se'n desprèn que el jutge Llarena ja esmola l'argumentació jurídica per quan hagi de pronunciar-se sobre qui va ser major dels Mossos, Josep Lluís Trapero, i per si un dia ho ha de fer, com així és la seva intenció, amb el president de la Generalitat, Carles Puigdemont.

De Trapero, la causa del qual encara és a l'Audiència Nacional en espera que Llarena la reclami un dia pel Suprem, el magistrat considera que va actuar “amb plena sintonia” amb Forn, circumstància que traslladada a l'àmbit jurídic pot suposar una apreciació de col·laboració o plena autoria en els delictes que atribueix al conseller d'Interior.

Pel que fa a Puigdemont, el jutge deixa clar que hi veu una actitud delictiva perquè encara avui defensa la

intenció d'aconseguir la independència de manera “immediata i perseverant en el mecanisme de secessió contrari a les normes penals que aquí es jutgen”. És evident que Llarena veu Carles Puigdemont com un delinqüent, i amb aquest antecedent es fa difícil pensar que pugui autoritzar el president a presentar-se al Parlament per assistir a una hipotètica sessió d'investidura, complint així el mandat del Tribunal Constitucional, que va establir aquest requisit. ■

La portaveu de la CUP, Núria Gibert, a la seu nacional, ahir, amb el diputat Vidal Aragonés ■ NÚRIA JULIÀ (ACN)

La CUP crida a donar suport als ja centenars d'encausats

■ Demana actes d'ajuda mútua i crea una caixa de solidaritat ■ No avança si Gabriel i Boya declararan al Suprem

Xavier Miró
BARCELONA

La CUP crida a la solidaritat amb el centenar de càrrecs públics, professionals de l'educació i la seguretat, activistes i ciutadans empresonats o encausats en els processos judicials que es van obrir en el marc del 9-N i el referèndum de l'1-O. La formació, que ahir presentava la campanya *Ni una més! Contra la repressió del 78. Construïm República*, anuncia una caixa de solidaritat per donar cobertura no només als seus encausats. De fet, la CUP ofereix els seus serveis a tots els afectats i crida la ciutadania a “organitzar actes i accions de suport mutu per fer créixer” l'ajuda davant del que considera “un procés clarament polític”. La CUP denuncia que l'aparell policial i judicial de

l'Estat està al servei del “combat polític per impedir l'exercici del dret a l'autodeterminació”. El degoteig d'encausats en relació amb el referèndum però també sota l'acusació de “delicte d'odi” per començar a escoles o a la xarxa sobre l'actuació policial de l'1-O respon, segons la portaveu de la formació, Núria Gibert, a una estratègia de desmobilització ciutadana que pretén “destrossar i trencar, a través del terror, els vincles de solidaritat i col·lectivitat” del moviment sobiranista. Gibert alerta que “la manera de contestar no pot ser ni renúncies ni acataments perquè això només farà més grossa la bèstia”. La CUP no avança si les exdiputades Gabriel i Boya declararan al Suprem el dia 14 perquè els advocats presentaran aviat l'estratègia de defensa. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El portaveu adjunt de JxCat Eduard Pujol, als passadissos del Parlament ■ EFE

JxCat garanteix que té un pla per investir Puigdemont

ERC insisteix que la votació no ha de provocar “conseqüències penals” i ha de ser “efectiva” per formar immediatament un govern ■ La formació del president rebutja per ara un nom alternatiu

O.A.-Etxearte
BARCELONA

El guarda en secret, però JxCat assegura tenir un “pla” per investir Carles Puigdemont president de la Generalitat. ERC manté la pressió perquè el concretí de seguida, i insisteix que la fórmula ha de permetre formar immediatament un govern i no ha de provocar “conseqüències penals” per als membres de la mesa ni per als diputats investigats pel Tribunal Suprem. La tensió entre els que pretenen ser socis de govern es cronifica, mentre continuen vives les converses. Segons fonts coneixedores de la negociació, Puigdemont i Marta Rovira parlen contínuament. Rovira, a més, es va traslladar ahir a Estremera per reunir-se amb Oriol Junqueras.

Eduard Pujol, portaveu adjunt de JxCat, va argu-

mentar que la concreció de les propostes no s'ha de fer en públic, sinó en els espais de negociació. “És bo que ERC tingui tot l'interès del món a poder resoldre la investidura i polir serrells”, va indicar Pujol, també respecte al pacte de govern. En una entrevista a Ràdio 4, però, es va tornar a mostrar convençut que Puigdemont “pot ser president” perquè hi ha una via reglamentària perquè així sigui. “Seria una insensatesa renunciar a allò que pot ser”, va remarcar. Fonts de JxCat assenyalaven que no es planteja “de moment” un candidat alternatiu a la presidència autonòmica.

Per aquesta raó JxCat rebutja d'entrada la possibilitat que el Parlament faci un reconeixement simbòlic al president de la Generalitat a l'exili en forma de declaració abans del debat d'investidura. Això im-

Les frases

“Estem convençuts que Puigdemont pot ser president [...] i seria una insensatesa renunciar-hi”

Eduard Pujol
PORTAVEU ADJUNT DE JXCAT

“La investidura no ha d'implicar conseqüències penals per a molts diputats si no és efectiva”

Marta Rovira
SECRETÀRIA GENERAL D'ERC

“L'objectiu prioritari, per damunt de tot, és la conformació d'un govern”

Joan Tardà
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

La CUP fa públic l'acord que preveien signar dimarts

Catorze punts i el compromís d'encarar la “materialització de la república” des del Parlament i el govern. La CUP va fer públic ahir el document que dimarts al matí havien de rubricar amb JxCat i ERC per investir Carles Puigdemont. El text, on s'havien d'incorporar les darreres aportacions dels republicans, incloïa un seguit de propostes per procedir a la investidura, però no concretava el pla de govern de la legislatura ni l'estratègia

a seguir. Hi figuren els pactes programàtics que la CUP ja havia anunciat per col·laborar a “fer efectiva” la investidura de Puigdemont. Un era l'inici del procés constituent de base ciutadana i amb caràcter vinculant, que es complementaria amb una assemblea constituent provisional que es constituïria l'endemà de la formació del govern, i que aglutinaria els diputats independentistes al Parlament i “una representació del

món municipal” que hauria d'articular el Fòrum Social Constituent. També hi havia la internacionalització de la República, la gestió pública de les Aigües Ter-Llobregat i la no renovació dels concerts de les escoles que segreguen per sexe, i un pla de xoc contra la violència masclista. A més, es pretenia incrementar el control en la contractació pública per evitar la corrupció i recuperar els impostos de canvi climàtic.

plicaria que es produïria una votació d'una declaració de restitució sense conseqüències institucionals, i després s'investiria un president de la Generalitat executiu. Es tracta d'un binomi que casaria amb l'aposta dels republicans, verbalitzada dijous per Junqueras en una entrevista a *Diario 16*, en què apostava per un president legítim, simbòlic, i un altre que pugui prendre possessió del càrrec, nomeni un govern i generi l'aixecament del 155. Pujol va valorar positivament que es facin propostes per superar “l'atzucac”. “Estem conjurats per formar govern”, hi va afegir. ERC reclama la necessitat de tancar un acord global que no només inclogui una investidura “efectiva”, sinó que estableixi el full de ruta a seguir a partir d'ara. Un aspecte que no estava consensuat dimarts, quan el president del Parlament, Roger Torrent, va decidir ajornar el ple.

Respecte a la votació presidencial, Marta Rovira va verbalitzar en una entrevista a l'ANC que s'ha de fer sense “improvisacions”, amb “garanties”, que no tingui “efectes judicialment negatius per a molts diputats”. Aquesta és la via, considera, per recuperar les institucions. Fonts dels republicans insistien que urgeix que JxCat plantegi el seu pla en les negociacions, perquè, malgrat que els de Puigdemont asseguraven tenir-la, la proposta per a la investidura no arriba. La coordinadora general del PDeCAT, Marta Pascal, va garantir la “plena disposició” del seu partit per arribar a un pacte que combini la presidència de Puigdemont amb un executiu efectiu.

Joan Tardà, portaveu d'ERC al Congrés i defensor que si és necessari caldrà “sacrificar” Puigdemont per formar govern, va aprofundir en la tesi que “ningú és imprescindible”. Ni Puigdemont ni Junqueras, tot i que tots dos són “importants”, va dir en una entrevista a *El Economista*. Els republicans tancaran avui onze assemblees territorials amb un total de 2.000 militants per debatre les passes a seguir. Puigdemont podria preparar-se per a una llarga estada a Bèlgica, establint-se en una casa a Waterloo. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Moncloa repta Cs a pactar la investidura amb Podem

■ Méndez de Vigo contradiu Catalá i afirma que s'acceptarà el dictamen dels lletrats del Parlament sobre el rellotge electoral ■ Arran d'això pressiona Arrimadas perquè provi de posar-lo en marxa

Montse Oliva
MADRID

El que el dia abans era una evidència per al ministre de Justícia, Rafael Catalá —que el calendari de dos mesos per tornar a convocar eleccions va estrenar-se amb la data del ple ajornat—, ahir el ministre portaveu, Íñigo Méndez de Vigo, ja no ho veia tan clar que fos així i, de fet, garantia que La Moncloa farà cas del que digui l'informe dels lletrats del Parlament, que, pel que s'ha avançat, podrien concloure que fins al moment que no hi hagi una votació fallida, el rellotge no es posarà en marxa. Arran d'aquesta possibilitat, des de l'executiu espanyol s'intentava mostrar tranquil·litat; al cap i a la fi, segons recordaven, l'instrument del 155 no s'esgota fins que no hagi pres possessió del càrrec el nou govern. "I el que insisteixen a voler que es tregui són els que ara ho tenen tot bloquejat", subratllaven fonts properes a Mariano Rajoy. Així, doncs, i després d'assumir-se que potser no podran fer res per impulsar el rellotge, el següent pas ha estat recuperar la pressió a Inés Arrimadas perquè se sotmeti a la investidura, reclamant-li que Cs es posi en contacte amb

El portaveu del govern espanyol, Íñigo Méndez de Vigo, ahir en la roda de premsa posterior al Consell de Ministres ■ EFE

Podem per negociar-ho. Méndez de Vigo utilitzava un reunió que els dos grups mantindran la setmana que ve per discutir sobre el canvi de la llei electoral espanyola per suggerir-li que, si són capaços de parlar d'això, també ho podrien fer de Catalunya. I és que encara que Arrimadas anés a una derrota segura, la votació al Parlament garantiria l'activació dels terminis per convocar els catalans a una nova cita a les urnes.

Tot i la negativa reiterada d'Arrimadas a sotmetre's a una investidura frustrada, el PSOE es va sumar també a la pressió advertint-li que, si l'independentisme no mou fitxa en els pròxims dies, "no seria descartable", "ni una mala solució" que ho fes la cap de files del partit taronja, assenyalava ahir el portaveu de l'executiva socialista, Óscar Puente. L'opció dels socialistes seria demostrar als grups sobiranistes "que sí que hi ha

una alternativa", més enllà d'admetre que no prosperaria. Això sí, ni entre ells es posen d'acord, perquè, una estona més tard, la també membre de l'executiva i negociadora del 155, Carmen Calvo, corregia Puente i assegurava que el PSOE no està en la posició del PP de pressionar Arrimadas. "Som conscients de quina és l'aritmètica parlamentària", sentenciava.

Mentrestant, el govern de Rajoy continuava es-

prement ahir els continguts dels missatges de Carles Puigdemont a Toni Comín incidint en el fet que són molt "eloqüents i reveladors" pel que fa a la situació del president, per acabar conclouent que "el camí de l'estat de dret triomfa". En vista d'això, La Moncloa reiterava que el mateix candidat admet la inviabilitat de les seves aspiracions i que el que toca ara és que el president del Parlament, Roger Torrent, trenqui la situació de

bloqueig i proposi un candidat sense "comptes pendents amb la justícia".

Una setmana després de la presentació del polèmic recurs exigint al TC la suspensió del ple previst per a dimarts passat, el govern de Rajoy continua presumint del fet que l'òrgan judicial no els deixés fora de joc, limitant-se a no admetre'l i, per tant, permetent la seva celebració. "La investidura telemàtica hauria suposat un gran ridícul sense precedents en una democràcia europea", admetia Méndez de Vigo, que insistia que la perseverança de Rajoy és

La frase

“Acceptarem el que diguin els lletrats del Parlament sobre els terminis per a unes noves eleccions”

Íñigo Méndez de Vigo
PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

el que ho havia impedit. "Si no haguéssim tirat endavant el recurs, el TC no hauria pogut emetre la seva aclaridora resolució", que, segons reiterava, fa impossible la investidura de Puigdemont.

Presidència simbòlica

El portaveu del Consell de Ministres també es va pronunciar sobre la proposta del líder d'ERC, Oriol Junqueras, d'investir de manera simbòlica Puigdemont. Pel govern espanyol, aquestes declaracions del republicà "estan fora de la realitat", i va insistir que l'únic reconeixement que a hores d'ara "mereix" el president és que es posi a disposició de la justícia. ■

El PSC denuncia la "paràlisi" del Parlament i insta al desbloqueig

E.A.
BARCELONA

El PSC va exercir ahir pressió a les forces independentistes, especialment a Junts per Catalunya, perquè desbloquegin la situació "d'inactivitat" i "paràlisi" que viu el Parlament arran l'ajornament del ple d'investidura. La portaveu,

Eva Granados, va denunciar que la situació és "inadmissible", ja que mentre l'activitat és nul·la a la cambra catalana el cost de mantenir oberta la institució és de 147 mil euros diaris.

La socialista es va afegir a les demandes que reclamen un candidat que pugui ser investit de manera "real i efectiva". "El Parlament

no pot estar bloquejat *sine die*", indicava la diputada, que, en espera que dimarts que ve arribi l'informe del lletrats sobre el rellotge electoral, és partidària de fer córrer el temps per establir un límit al període de negociació entre JxCat i ERC i que trobin un candidat que permeti configurar govern. "Són les forces in-

dependentistes les que tenen la majoria i, per tant, les responsables del bloqueig", denunciava.

Mentrestant, els socialistes també han reclamat que es constitueixen les comissions que no són legislatives, com ara la relacionada amb la Sindicatura de Comptes per poder fer feina. ■

La portaveu del grup del PSC al Parlament, Eva Granados, en una imatge d'arxiu al Parlament ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Barcelona farà d'acusació en les causes pels ferits en l'1-0

■ El govern local es persona en 27 procediments oberts per la repressió policial arran de la "inacció" de la fiscalia ■ Un jutjat de la capital acumula 257 denúncies de les 319 presentades a tot el país

Francesc Espiga
BARCELONA

L'Ajuntament de Barcelona ha decidit personar-se com a acusació popular en tots els procediments judicials oberts a la ciutat per les càrregues policials que es van produir durant el referèndum de l'1 d'octubre del 2017. Fins ara, el consistori només exercia aquest rol en els episodis considerats més greus; per exemple en la querrela presentada per Roger Español, el noi que va perdre la visió d'un ull a conseqüència de l'impacte d'una pilota de goma durant l'operació que va tenir lloc a l'escola Ramon Llull. El tercer tinent d'alcalde de la corporació, Jaume Asens, va manifestar ahir que aquesta major implicació es justifica, sobretot, per les circumstàncies, i aquestes no són altres que la "inacció" d'una fiscalia que, segons el seu parer, "s'ha posat al servei del govern espanyol", així com la incapacitat

Agents de la policia estatal durant una càrrega al voltant de l'escola Ramon Llull el dia del referèndum ■ JUANMA RAMOS

tat tàcita de la Generalitat de poder exercir aquesta acusació arran de l'aplicació del 155.

En el dia d'avui un únic jutjat d'instrucció de Barcelona, el número 7, concentra totes les causes

obertes com a conseqüència de la repressió de l'1-0. Es tracta, concretament, de 27 peces separades –una per cada col·legi electoral– on s'acumulen les 257 denúncies que van presentar els ferits o afec-

tats. A tot Catalunya, se'n van presentar en total 319. En el seu escrit de compareixença en aquests 27 procediments, l'Ajuntament de Barcelona argumenta que la intervenció dels antiavalots del Cuerpo

Nacional de Policía va provocar "una greu alteració" de la vida quotidiana de l'urbs, i va socavar drets individuals i col·lectius "que disposen de tutela penal en el nostre ordenament jurídic". Igualment,

també s'hi afegeix que les imatges de les càrregues van tenir un "ressò notori" que pot danyar el prestigi internacional de Barcelona.

Un cop fet aquest pas, Asens considera que el qui va ser responsable de l'operació policial, el coronel Diego Pérez de los Cobos, hauria de donar explicacions del que va passar, sigui "en qualitat d'imputat o com a testimoni", davant el titular del jutjat d'instrucció número 7. Entrant ja en una pla més política, el tercer tinent d'alcalde

La frase

“L'1 d'octubre es va viure un episodi de violència institucional a la ciutat que no es pot tancar en fals”

Jaume Asens
TERCER TINENT D'ALCALDE DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

també va criticar aquest comandament de la Guàrdia Civil per haver afirmat que "la llei està per damunt de la convivència".

El govern de Colau també ha volgut fonamentar les seves denúncies amb l'informe fet amb posterioritat al referèndum, que relata que aquella dia hi va haver una ingent quantitat de ferits i delictes potencials, entre els quals hi hauria el de lesions, coaccions i, fins i tot, el d'abusos sexuals. ■

Aquest diumenge

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Incitació a l'odi per no haver reparat el cotxe d'una policia

■ Citen a comissaria, acusat d'aquest delictes, un mecànic de Reus que, arran dels fets de l'1-O, no vol treballar amb gent del cos

M. Ribé
REUS

Un mecànic de Reus, Jordi Perelló, ha estat citat a declarar a la comissaria dels Mossos d'Esquadra de Reus per un delictes d'incitació a l'odi en negar-se a reparar el vehicle d'una agent de la Policia Nacional. Els fets, explica el mateix mecànic, es remunten a dimecres al migdia, quan va rebre la trucada d'una agent que demanava hora per portar el cotxe a fer una revisió. El propietari del taller, fins ara subministrador de serveis per re-

parar les motos de la Policia Nacional de Tarragona i Reus, li va explicar que, arran dels fets de l'1 d'octubre havia decidit no prestar més serveis a ningú del cos. "Els fets d'aquell dia em van marcar molt i segurament hi ha bona gent que hi treballa, però per mi el seu silenci els fa còmplices", explicava ahir Jordi Perelló. El cas és que mig minut després va rebre una altra trucada, aquesta vegada d'un mossos d'esquadra, parella de la dona policia, que el va titllar de "merdes" i el va amenaçar de trencar-li la cara. Vint

minuts després es va personar al taller, de males maneres, segons especifica el mecànic, que continua el relat explicant que hi van fer cap dues patrulles dels Mossos, "que ja devia haver avisat ell", per identificar-lo i avisar-lo que havia de declarar a comissaria acompanyat d'un lletrat.

El mecànic, que va acudir al servei d'Advocats Voluntaris de l'1-O, es va acollir al seu dret a no declarar quan l'endemà mateix va anar a comissaria amb el lletrat David Piqué. "No hem vist l'atestat i vaig

Jordi Perelló, ahir al seu taller mecànic situat al camí de Valls de Reus ■ ACN

convenir amb ell que era millor no declarar fins a poder investigar la causa", deia l'advocat, que, tot i la prudència en les seves declaracions perquè no ha vist l'atestat, creu que la denúncia té poc recorregut perquè aquests fets no s'adaptin al tipus penal d'incitació a l'odi.

Per la seva part, el mecànic reusenc està tranquil, tot i que el delictes pel qual

se l'investiga estigui penat amb entre un i quatre anys de presó. "L'obligació del jutge quan llegeixi de què se m'acusa és fer-se un tip de riure", deia Perelló, després d'insistir que ningú li pot dir a ell quins vehicles ha de reparar i quins no.

En espera de si el jutjat de guàrdia arxiva la causa o incoa diligències prèvies, han estat moltes les mostres de suport que ahir va

rebre el mecànic de Reus després que el *Diari Més* donés a conèixer la notícia. "Des d'un camioner en ruta que ho ha sentit per la radio fins a advocats que m'han dit que a partir d'ara em portaran el vehicle", explicava Pellicer, i ho rematava recordant que "Policia Nacional i Guàrdia Civil continuen no sent benvinguts en aquesta casa". ■

agro igualada
cooperativa

CALÇOTS DE
LA COMARCA
I SALSA DE
CALÇOTS

Ho tenim tot

PER A UNA BONA CALÇOTADA

I TAMBÉ
GRAELLES,
LLENYA,
CARBÓ...

XAI ECOLÒGIC
D'ARGENÇOLA
BOTIFARRA DE CALAF I
DE LA LLACUNA

LLEGUMS - VINS I
CAVES

Horari:
De dill. a div. de 8 a 13.00h i de 16 a 20.00h
dissabte de 8 a 13.00h

C/ Portal 4 (Carretera de Valls, 11) IGUALADA.
www.agroigualada.com

Per encàrrecs 93 803 09 17
Pàrquing gratuït

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Llaç groc gegant al costat dels jutjats de Lleida per recordar els presos**

Advocats, funcionaris, representants dels partits polítics i també persones anònimes van participar ahir al migdia en un acte de record dels "presos polítics" i van desplegar un llaç groc gegant al costat dels jutjats de Lleida. L'acte, que va aplegar vora 200 persones, l'havia convocat l'Advocacia per la Democràcia per manifestar-se en contra de decisions com les de mantenir en presó els Jordis, Oriol Junqueras i Joaquim Forn, així com per rebutjar les diverses resolucions del Tribunal Constitucional per frenar la investidura del president de la Generalitat. El vicepresident primer de l'entitat, David Gil, va explicar que preparen un escrit de querrela "genèric" per aconseguir esbrinar qui van ser exactament els responsables directes o càrrecs intermedis que es van encarregar del dispositiu de l'1-O a la ciutat de Lleida i a les comarques lleidatanes per tal de poder-los exigir responsabilitats "per tota la violència que van desplegar". ■ REDACCIÓ

Dante Pérez va canviar el PSC pel PP després que els socialistes fitxessin Ramon Espadaler ■ ARXIU

L'alcalde del PP de Gimenells, ex-PSC, deixa la política

L'alcalde de Gimenells i el Pla de la Font (Segrià), Dante Pérez, abandona la política. El batlle, ara del PP després d'haver marxat del PSC en desacord perquè els socialistes havien incorporat a les seves llistes Ramon Espadaler, ha anunciat a través del seu compte de Twitter que a finals de mes se sotmetrà a una qüestió de confiança –que anirà vinculada a l'aprovació del pressupost municipal– i en cas de no superar-la, tal

com el mateix Pérez preveu que succeirà, assegura que deixarà l'alcaldia i es retirarà de la política.

La decisió de Dante Pérez arriba quan la resta de regidors del consistori (del PSC i del PDeCAT) estaven preparant la presentació d'un moció de cesura per fer-lo fora de l'alcaldia. L'alcalde ha aprofitat per demanar disculpes als veïns i excompanys socialistes que s'hagin pogut sentir "traïts". ■ REDACCIÓ

La cadena groga subjectada pels funcionaris ■ ACN

Funcionaris s'encadenen per exigir la llibertat dels presos

Els treballadors públics de diversos departaments de la Generalitat es van encadenar ahir al migdia a la plaça Sant Jaume de Barcelona per mostrar el seu rebuig a l'aplicació de l'article 155 de la Constitució. L'acció, organitzada per l'Assemblea de Treballadors per a la Defensa de les Institucions Catalanes (ADIC), es va fer a dos quarts de dotze del migdia davant del Palau de la Generalitat. Allà, els funcionaris van fer una concentració formant una rotllana i van subjectar una cadena amb llaços grocs per reivindicar la llibertat dels "presos polítics" i per defensar les institucions catalanes. Alhora, els treballadors de la Generalitat van exigir que es respectin els resultats de les eleccions del 21 de desembre i que, per tant, Carles Puigdemont sigui investit president de la Generalitat. L'acció va tenir lloc just el dia en què es complien tres mesos de l'entrada a la presó del vicepresident, Oriol Junqueras, i del conseller d'Interior, Joaquim Forn, i també 108 dies de l'empresonament dels Jordis. ■ REDACCIÓ

TANTXTANT

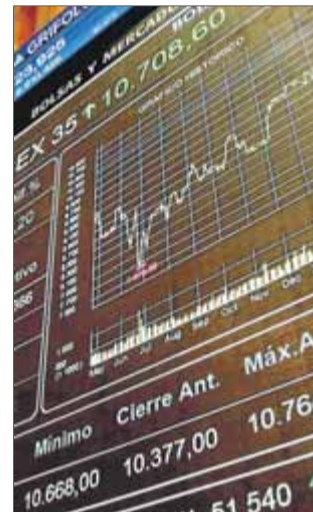
Modest Guinjoan

Alerta amb derrotistes i alarmistes!

El noticiari econòmic català dona molt de si, tal com correspon a un país amb una estructura empresarial gran i complexa. Encara més quan la nostra economia manté unes relacions internacionals molt altes (exportació, importació, multinacionals,...) i té una població relativament rica de 7,5 milions d'habitants, amb una casuística àmplia de consum i d'inversió. La veritat és que el nivell d'informació econòmica que es genera és bastant considerable i, per sort, cada vegada de més qualitat, gràcies entre d'altres a l'Idescat.

Un dels problemes que estem vivint darrerament en aquest terreny és la tergiversació, l'ús interessat de dades

sense aplicar un mínim de respecte a l'objectivitat. L'esport en qüestió el practiquen professionals de diferents mitjans fent servir recursos diguem que poc ètics, tot informant parcialment de les coses, magnificant els punts negatius o fent d'altaveu d'autèntiques barbaritats. Alguns exemples: aquell informe d'un professor d'escola de negocis que, basada en una enquesta en què s'oculta sospitosament la tècnica de mostreig emprada, transmet que pràcticament tot l'empresariat català està a punt de tocar el dos del país; aquelles

S'han fet previsions derrotistes sense fonament ■ ARXIU

previsions macroeconòmiques o sectorials que auguren l'apocalipsi, i que en realitat es basen en l'opinió de tres o quatre persones properes a la cúpula directiva de la institució; aquella valoració d'una enquesta seriosa que destaca només un aspecte negatiu quan n'hi ha vint d'altres que són tots positius; aquella tergiversació dels conceptes que, referint-se a canvi de seus socials, ho titula "Fuga d'empreses"; aquelles declaracions tan freqüents de polítics que, sense cap fonament tècnic, afirmen que l'economia s'enfonsa. I resulta que després, quan es publiquen les estadístiques, anem molt millor del que tots ells deien i tal vegada volien.

Potser caldria que algunes seccions d'economia d'alguns mitjans passessin directament a la secció de política, i així ens entendríem millor tots plegats.

Els informatius de Catalunya Ràdio i TV3, premis Dignitat

La Comissió de la Dignitat va guardonar ahir els serveis informatius de TV3 i Catalunya Ràdio, com també els periodistes Enrique Bayo i Patricia López del diari *Público*. Els premis Dignitat 2017, que van ser lliurats en l'anomenada Nit de la Memòria, van reconèixer la tasca dels mitjans de la CCMA en la divulgació de la memòria històrica, així com en la cobertura del procés in-

dependentista "malgrat les pressions, limitacions i censures imposades per òrgans de l'Estat". Als periodistes Bayo i López els van elogiar per haver destapat l'operació Catalunya, una presumpta trama dirigida en el Ministeri de l'Interior que es dedicava a fabricar proves falses contra líders de partits independentistes amb l'objectiu de posar fi al procés. També va rebre el pre-

mi Dignitat el moviment Escolles Obertes, format per mestres i pares, per haver organitzat les acampades als col·legis electorals les nits abans del referèndum de l'1-O per impedir-ne el tancament i permetre la votació. Finalment, el guardó pòstum es va dedicar a Santiago Gubern per la seva defensa de les institucions catalanes a la dècada dels anys trenta. ■ REDACCIÓ

De dimarts a dissabte de 9.30 a 18.30 h · No tanquem al migdia · 93 892 65 87 · info@quvi.es · www.quvi.es